Naslov:
Lorini, Petar

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Petar Lorini (Sali, 30.04.1850. – Beograd, 17.07.1921.), hrvatski ribarstveni stručnjak i prosvjetitelj.
Jedan je od potomaka brojne dijaspore grada Bergama u Dalmaciji. Obitelj se u 16. st. doselila u Zadar, a polovicom 17. u Sali na Dugom otoku. Dana 30. travnja 1850. godine u Salima se rodio Petar Lorini od majke Antice Taraboća iz Lošinja i oca Trifuna. Pohađao je preparandiju u Dubrovniku koja je školovala mlade učitelje u hrvatskom duhu.
Prvo radno mjesto učitelja dobio je 1868. u Glavnoj školi u Korčuli, a već sljedeće godine postao je upravitelj iste (maestro dirigente). Godine 1870. imenovan je za pomoćnog učitelja (magistero) i privremenog učitelja (maestro provisorio) u Glavnoj školi u Kotoru. Tri godine kasnije promaknut je za učitelja II klase. Za svoj rad u toj školi dobio je pohvale pokrajinskog inpektora za školstvo i zahvale Školskog vijeća Kotora. Godine 1872. oženio se s Elisavom Papucia iz Splita. Iza njegove smrti ostale su žive dvije njegove kćeri Antica i Marica.

Mjesto (grad/općina):
Zadar

Sali (Zadar)

Trst

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1850-1921 g.

Funkcije:
Dana 6. studenog 1873. g. namjesnik u svojstvu predsjednika Pokrajinskog školskog vijeća imenovao ga je upraviteljem Narodne škole u rodnim Salima gdje je proveo narednih dvadeset godina. U razdoblju provedenom u Salima prima pohvale nadležnih organa za svoj rad u školi, izvanredno zalaganje i izvođenje nastave za odrasle, te za svoj doprinos radu učiteljskih skupština na kojima je držao predavanja s naslovima koji ni danas ne zvuče zastarjelo. Sali je napustio 1893. kada ga je ministar za nastavu i bogoštovlje imenovao privremenim učiteljem Vježbaonice u Arbanasima, a tri godine kasnije dobiva i mjesto stalnog učitelja. Predavao je poljodjelstvo i upravljao školskim vrtom.
Osim rada u prosvjeti Lorini se za ribarstvo zanimao i ribarstvom bavio od rane mladosti valjda i zbog činjenice da je poticao iz ribarske obitelji. Za vrijeme službovanja u Salima proučavao je ribu i ribarske tehnike te poučavao o tome svoje sumještane. U tekstu Saljanina Šime Grandova nalazimo podatak da je upravo Lorini inicirao dolazak dvojce Talijana iz južne Italije koji su Saljanie poučili ribarskim tehnikama koje još nisu bile poznate na ovim prostorima. Kruna njegovog bavljenja ribarstvom je imenovanje ribarskim inspektorom pri Pomorskoj vladi u Trstu u siječnju 1897. godine. Svoju izvrsnost i predanost dokazao je i na ovom poslu dobivši i za njega brojna priznanja i zahvale. Sudjelovao je na međunarodnim kongresima, poticao osnivanje ribarskih zadruga i pisao brojne radove i izlaganja na temu ribarstva, sprječavanju neracionalnog iskorištavanja ribe, ribarskim spravama. Napisao je i knjigu na tu temu pod naslovom "Ribarstvo i ribarska praksa pri istočnim obalama Jadranskoga mora".
Svoje rodne Sali nije zaboravio niti za službovanja u Trstu. Budući je na svom poslu dolazio u dodir s mnogim poduzetnicima u grani prehrambene industrije, uz njegovu je inicijativu i posredovanje talijansko-francusko poduzeće "Alimentari" sagradilo tvornicu sardina u Salima koja je dugo vremena osiguravala egzistenciju mnogim obiteljima na otoku.

VIAF osoba:
305483902